

R. P. Thomæ Tamburini È Societate Jesu Opera Omnia

Tamburini, Tommaso

Lugduni, 1689

7. Explicatur, quænam sit moralis certitudo de suscepto Baptismo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78172](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78172)

alii tamen probabiliter dixerunt, sufficientem non esse. At, ut obligeris non reiterate hoc Sacramentum puto, debere adesse certitudinem moralem valide iam collari baptismi, non vero probabilitatem quancumque. Quamvis ejusmodi moralem certitudinem pariant, mox separatim indicabo.

4. Tertia Regula. Quoties certus moraliter es, te esse baptizatum, si forte habeas aliquem levem scrupulum, vel suspicionem de carentia Baptismi, non poteris rebaptizari. Ratio est clara, quia imprudenter ageres. Exempli gratia. Si natus es inter Christianos, rebaptizari non debes, quamvis levem scrupulum habeas, te non esse baptizatum, quia, ut mox dicam, natum esse inter Christianos, facit certitudinem moralem baptismi, si alia valde urgens causa contra baptismum non adsit.

5. Neque obstat quod apud Quintanad. de Bapt. sing. 8. ex Doctissimi cuiusdam consilio, fuerit iteratum baptismum cuiusdam mulieris, quae, quamvis nata, ac nutrita inter Fideles, tamen ex levissima suspitione timebat de suo Baptismo, sed propter ejusmodi timorem inquietissima vivebat, non obstat inquam, nam post multa ibi à Quintanad. in favorem hujus reiterationis illata, tandem sic concludit. Hæc sunt, quæ vitum doctum hujus Fœminæ Baptismo conditionali annuentem, movere poterunt: At Ego, nisi dubium, aut suspicionem prudentem ex defectu, vel materiæ, vel utriusque applicationis, intentionis, vel Ministri ortam deprehendam, iterationem, hanc consulere non audeam, sed nec eum in presenti casu damnare.

§. VII. Explicatur, quanam sit moralis certitudo de suscepto Baptismo.

1. Etsi natum inter Fideles, ut iam modo dixi, affert certitudinem moralem Baptismi. Nam natum inter Hæreticos, & ab illis fuisse baptizatum, valde probabile iudicio, posse rebaptizari, imo & debere, quando aliquæ sint circumstantiæ, in quibus suspecta sit sufficientia. Vide quæ dixi lib. 1. cap. 1. §. 2. n. 7.

2. Secundò, unus testis, de quo non sit probabilis suspicio mendacii, satis est, ut non rebaptizeris, si dicat, te certò scire, te esse baptizatum.

3. Tertio, multo magis erit satis fides Baptismi, ex libris Parochi sumpta.

4. Quarto, expositi ad Hospitalia, si schedulam habeant collo, ut solet fieri, appensam, qua significetur eorum baptismum, certitudinem habent moralem, unde non sunt rebaptizandi; nam, si habeant signum nondum tollant baptismi, erunt sine conditione baptizandi: Quid si nullum habeant signum? baptizandos esse sub conditione puto: quia tunc magna est suspicio nondum suscepti baptismi.

5. Scio Quintanad. l. c. sing. 9. censere, omnes Infantes inter Catholicos ubicumque expositos, etiam si habeant scripturam collo appensam, testificantem eorum baptismum, esse sub conditione rebaptizandos. Sed ego ad hæc communiori opinioni, & communi nostrarum Regionum praxi. Concedere nihilominus posse, sed non obligari, idque propter modo dicta §. preced. num. 2. & 3.

6. Is autem Auctor, quia debebat in iis locis, ubi non pauci olim vixerunt Mauri, & Saraceni infideles, quorum scripturis non erat fidendum, ideo universalem illam doctrinam docuisse videtur.

7. Quintò, qui à peritis Obstetricibus, vel Parentibus, propter infantem necessitatem fuit privatim baptizatus, habet sufficientem certitudinem, quare non est rebaptizandus.

8. Ut autem comprehendatur, an sint peritæ, sunt diligenter examinandæ, præsertim in quatuor. Primò, quomodo formam pronuncient. Secundò, quam, & quantam aquam infundant. Tertio, an simul simulatæ morali à nobis libro primo explicata, formam proferant, & abluant. Quarto, quam intentionem habeant. Quare si in ejusmodi examine inveniantur, nihil substantiale defuisse, Pars 111.

non erit, ratione Obstetricum, locus renovandi Baptismi, si secus, erit. Lege quæ dixi univèrsaliter lib. 1. cap. 1. §. 1.

9. Quintanad. loc. cit. sibi similis nimis est facilis in concedenda, & præcipienda hac iteratione illis, qui sunt ab Obstetricibus baptizati, fortasse, quia in ejus Regionibus frequentes erant imperitæ, & fortasse infideles Obstetrices, at in nostris, ubi hoc munus non exercent, nisi approbatæ ab Episcopis, tanta facilitas, vel obligatio non est inducenda.

10. Inquires, hac occasione, peccantne mortaliter dictæ Obstetrices, si nesciant formam, & modum baptizandi?

Respondetur ita cum Navarr. Henriquez, Tol. Reginald. Grand. apud Leandr. de Bapt. d. 4. q. 3. Ratio autem est quia quilibet debet scire, quæ ad suum officium pertinent. Aliqui apud dictum Leandrum, qui hoc peccatum in Obstetricibus non agnoscunt, dicunt, Obstetricis officium non esse, baptizare: Sed non placent, quia Charitas dicat, quemlibet debere juvare proximum ad salutem consequendam, saltem quando commode, & facile potest: At, quæ major facilitas, quam Obstetricem, cui sæpe accidit, posse salvare Infantem, dicere modum baptizandi? Adde, tanto majus fore, earum peccatum, si sint imperitæ, quando cum ea imperitia, si suum non est munus baptizare, baptizent tamen, & infantem in re tam gravi decipiant.

§. VIII. Quid observandum in dicta repetitione Baptismi.

1. Univèrsaliter adverte, quando rebaptizatur adultus sub conditione, debere ipsum si de mortali sit sibi conscius, se disponere per contritionem, vel per attritionem, non autem necessario per Confessionem Sacramentalem, ut nimirum sic obicem gratiæ amoveat, sed insuper adverte, suscepto jam certo Baptismo, eundem ut refert Quintanad. l. c. sing. 16. & 18. debere ea peccata ante hoc certum baptismum, & post illud dubium commissa, aperire Confessario, & sub conditione Sacramentalem absolutionem recipere, ut si forte primus Baptismus fuit verus, fervetur præceptum Christi Domini, quo jubemur omnia mortalia post Baptismum commissa clavibus subicere.

2. Præterea pro praxi dicti Baptismi conditionati, nota sequentia. Primò, illud posse conferri domi, vel in quocumque loco privatum, immo occultum sine solum cum solo. Secundò, posse à quopiam, sed certe perito, etiam si facile possit haberi Sacerdos. Tertio, non esse adhibendum Patrinum, poterit tamen; nec si adhibeatur contrahi cognationem spirituales. Quarto, non esse necessarias alias Ecclesiæ ceremonias. Ratio omnium horum est, quia solemnitates loci, Ministri &c. sunt instituta solum pro Baptismo absoluto, non verò, pro conditionato. Ita Quintanadvensas.

3. Scio aliquos, inter quos est Perez de Matrim. d. 29. sec. 3. in Tertio ex his superaddere distinctionem. Dicunt enim, si forte post dictum conditionatum Baptismum, inveniatur primum baptismum fuisse validum, Patrinum baptismi conditionati non esse verum Patrinum, nec cognationem contrahere, si tamen illud inveniatur fuisse invalidum, tunc Patrinum dicti baptismi conditionati esse verum Patrinum, quia iam is suscepit baptizandum in vero baptismo. Scio inquam id: Verum ego nunquam fieri verum Patrinum in Baptismo conditionato sustineo cum Quintanadvensas, quia hæc Patrini solemnitas, ut & aliæ non sunt instituta, nisi, ut dictum est, pro Baptismo absoluto. Quare, nec inter baptizantem, & baptizatum oritur tunc cognationem, puto cum Quintanadvensas d. singul. 18. num. 2. licet orti putet ex Dicastillo Diana part. 11. Tractat. 8. resol. 57.